

Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy

Urunk elszólította a földi életből

NÉMETH M. BENIGNETTA

nővérünket

2010. július 9-én Piliscsabán életének 90., szerzetesi fogadalmának 67. évében.

Nővértársunk az akkori Sopron megyében, Soborban született. Már a vallásos családi nevelés biztos irányt mutatott lelkiismeretes diákéveihez, még hivatását is segítette. Ebben a lelkiességben kapott megerősítést a Szent Margit Gimnáziumunkban töltött diákévei alatt, ahol érettségizett. Itt érlelődött meg lelkében a szerzetesi hivatása a tanító és nevelő nővérek példáját látva. 1941-ben Sopronban felvételt nyert szerzetesrendünkbe. 1942-től Budapesten a Pázmány Péter Tudományegyetemen tanult és szerzett tanári diplomát magyar- és latin nyelvből. A politikai és történelmi események kérlelhetetlenül megváltoztatták életét. Az iskolák államosítása után külföldre távozott több társával együtt. Ausztria után Hollandia lett az első állomás. Egy missziós házban végezte több nővértársával együtt a háztartási munkákat.

Lelkiességét, áldozatos életét bizonyítja, hogy minden munkát, melyre megbízatást kapott példaadó szorgalommal végezett. 1955-ben az amerikai tartományban végre teljesülhetett vágya: a fiatalok nevelésében és tanításában szerzett érdemeit tanítványai évtizedek után is hálával viszonozták. Tanított Elisabethben, Pittsburgban.

1966-ban tért vissza EURÓPÁBA. Oberhachingban az idős embereknel mutatta meg megértő szeretetét. Még mindig tovább kellett mennie, hogy a Gondviselés által jelentkező isteni tervnek eleget tegyen: Burg Kastlban a Magyar Gimnáziumban. Megsokszorozott tanító-nevelő tapasztalatait kamatoztatta, a politikai események miatt hazájuk elhagyására kényszerült magyar szülők gyermekeiben őrizte és mélyítette a magyarság tudatot. Nagy tapasztalatával meg tudta választani azokat a közösségi és emberformáló utakat, melyek segítettek a multikulturális életvitel mellett a diákokban megőrizni magyarságukat és érdeklődésüket a kultúránk iránt. Fáradhatatlanul fordított gondot az internátusban lakó leányok nevelésére. 19 évig volt a leány internátus vezetője.

Élete térképét tovább kellett rajzolni. 1986-ban ment nyugdíjba. Ezután sem pihenni, hanem Rómában, Zarándok házunkban segített a házi munkákban 12 éven át. 1998-ban egészségi okok miatt az intenzív munkát abba kellett hagynia, akkor még meglévő vicetartomány nevezéssel Linzben kíméletesebb időszak következett. Nagy változást tartogatott számára az élet. 2004-ben hazatérhetett. Idős korát Magyarországon tölthette, előbb Budapesten a Tartományházban, később pedig a piliscsabai Nagyboldogasszony Házban. Innen hívta el Urunk a földi életből, hogy örök boldogsággal jutalmazza meg a sokféle ajándékozott szeretetéért. Nővértársunk szerzetesi életével maradandó és az utókornak követendő példát hagyott, amit még gazdagabbá tett imádságos és tetteivel engesztelő lelkülete.

A sok helyváltozás ellenére is mindig élő kapcsolatot tudott tartani nagyra becsült rokonaival, akiket a távolság ellenére is mindig maga mellett tudott.

Nyugodjék békében!

Imával gondoljunk Nővértársunkra!

Rokonsága

Ismerősei

Hálás Tanítványai

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek

Magyar Tartománya

„Tegetek tanítványommá minden népet, tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek.” (Mt 28, 19-20)